

Folketingets Sundhedsudvalg

Folketingets Sundhedsudvalg har den 1. juli 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 609 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Spørgsmål nr. 609:

'Ministeren bedes oplyse, hvad baggrunden er for den praksisændring, som er sket i forhold til orientering af praktiserende læger, når en af deres patienter er afdøet ved døden på et hospital, som er omtalt i henvendelsen til ministeren m.fl. fra Jan Værnet, jf. SUU alm del - bilag 551.'

Svar:

Af henvendelsen fra praktiserende læge Jan Værnet fremgår det, at det i mange år har været praksis, at sygehusene sender en kort meddelelse til en afdød patients alment praktiserende læge, straks når en patient dør eller indbringes død på et sygehus. Det anføres i henvendelsen, at denne praksis er ophørt, idet Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse angiveligt skulle have oplyst, at videregivelse af oplysninger om afdøde patienter skal ske efter sundhedslovens § 45. Det anføres endvidere i henvendelsen, at der som følge af denne praksisændring er tale om en ekstrem forringelse for de alment praktiserende læger og borgerne, en forringelse som umuligt kan være intentionen med loven.

Jeg finder indledningsvis anledning til at fremhæve, at den alment praktiserende læges behov for at få oplysninger om vedkommendes patients dødsfald og omstændighederne i forbindelse hermed kan foreligge, dels fordi lægen kan ønske at få oplysningerne med henblik på læring og kvalitetsudvikling af sin patientbehandling, dels fordi de nærmeste pårørende til en afdød patient kan ønske at tale med lægen om dødsfaldet og årsagen hertil. Endvidere forventes det i nogle tilfælde, at den alment praktiserende læge følger op på patienter, der udebliver fra planlagte konsultationer for eksempel ved at skrive et brev eller ringe til patienterne. I sådanne tilfælde vil det af indlysende grunde være hensigtsmæssigt, at den alment praktiserende læge er bekendt med, at patienten er afdøet ved døden – ikke mindst af hensyn til patientens pårørende.

Den alment praktiserende læge bliver bekendt med et dødsfald, hvis vedkommende er involveret i forbindelse med udfyldelsen af dødsattesten. Det sker både, når den praktiserende læge selv har foretaget ligsynet, eller når ligsynet er foretaget af en vagtlæge, hvor patientens egen alment praktiserende læge udfylder en del af dødsattesten. I tilfælde, hvor der er retslægeligt ligsyn, vil den alment praktiserende læge blive bekendt med dødsfaldet, hvis politiet kontakter vedkommende i forbindelse med dødsfaldet. I tilfælde, hvor patienten dør på sygehuset, bringes død ind til skadestuen, eller hvor dødsfal-

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sum@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Dato: 2. oktober 2009
Sags nr.: 0905722
Sagsbeh.: SUM-
MER/Retsstillings- og Internati-
onalt kontor
Dok nr.: 107345

det indberettes af en embedslæge, får den praktiserende læge imidlertid ikke automatisk oplysning om dødsfaldet.

Den alment praktiserende læge kan dog via hjemmesiden sundhed.dk selv downloade ajourførte ændringslister fra sygesikringen med oplysninger om cpr-nummer på de af lægens patienter, der er afgået ved døden. Disse oplysninger foreligger imidlertid alene kvartalsvis. Ifølge Sundhedsstyrelsen får patientens alment praktiserende læge ikke automatisk oplysninger om patientdødsfald fra øvrige registre eller lignende.

Med hensyn til problemets omfang kan det oplyses, at der i gennemsnit dør omkring 55.000 personer om året i Danmark. Da der findes godt 2.100 lægepraksis med cirka 3.400 alment praktiserende læger hver med i gennemsnit cirka 1.580 gruppe 1 sikrede personer, vil der i årligt gennemsnit være godt 15 af en alment praktiserende læges patienter – svarende til 1 % – der afgår ved døden. Sundhedsstyrelsen har i forbindelse hermed oplyst, at skønsmæssigt halvdelen af alle dødsfald sker i eget hjem (inklusive plejehjem) og knapt halvdelen på sygehus (inklusive døde indbragt til skadestue). En mindre restgruppe dør ifølge Sundhedsstyrelsen andre steder.

Der er imidlertid efter min opfattelse ikke lovgivningsmæssigt noget til hinder for, at sygehusene som en fast praksis sender en – eventuelt elektronisk – statusoplysning til en patients alment praktiserende læge om, at patienten er død.

Anmoder den alment praktiserende læge efterfølgende sygehuset om at få nærmere oplysninger om dødsfaldet, vil disse oplysninger kunne videregives efter sundhedslovens § 45, der omhandler videregivelse af oplysninger til pårørende og læge vedrørende afdøde patienters sygdomsforløb, dødsårsag og døds måde.

Jeg vil på den givne foranledning sikre, at Sundhedsstyrelsen tager stilling til, hvilken vejledning, der – i forhold til sygehuse og regioner – måtte være behov for angående videregivelse af rettidig information om dødsfald på sygehus til afdøde patienters alment praktiserende læger.

Med venlig hilsen

Jakob Axel Nielsen

/ Mogens Jørgensen